

COLLEGE VAN BEROEP

Van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als **NOAB**

Nummer: CvB 08/2015

Beslissing inzake het hoger beroep, ingesteld door: B, NOAB-lid, hierna: appellante (in de procedure bij het Tuchtcollege van NOAB: betrokkene), tegen de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB met nummer TC 41/2014 van 18 februari 2015 (hierna: de bestreden uitspraak) inzake de klacht, ingediend door (drie) klagers tegen appellante.

1. Het verloop van de procedure.

1.1. Het College van Beroep (verder ook te noemen: het College) heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken (...)

1.2. Appellante heeft het voor het instellen van het hoger beroep verschuldigde bedrag aan gedingkosten ad € 500 tijdig betaald.

1.3. Het College heeft partijen bij brief van 23 juli 2015 schriftelijk uitgenodigd voor de mondelinge behandeling van het hoger beroep ter zitting met gesloten deuren van 1 oktober 2015 te 's-Hertogenbosch.

1.4. Ter zitting zijn toen verschenen en gehoord, namens appellante, de directeur van appellante, vergezeld van de heer mr. D, te dezer zake optredend als gemachtigde van appellante, en namens klagers, een van de klagers en de gemachtigde van klagers de heer mr. C.

1.5. Partijen hebben bij gelegenheid van voormelde zitting ieder een pleitnota overgelegd en voorgedragen en hebben verder hun standpunten toegelicht en hebben geantwoord op vragen van het College.

1.6. De inhoud van de gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.7. Aan het slot van de mondelinge behandeling heeft het College het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak binnen zo mogelijk zes weken op het hoger beroep aangekondigd.

2. De voorgeschiedenis.

2.1. Bij de bestreden uitspraak heeft het Tuchtcollege op grond van de overwegingen, zoals vermeld onder "5. De beoordeling" van de bestreden uitspraak, beslist tot gegrondverklaring van de in de bestreden uitspraak vermelde klacht, zoals deze ter zitting van het Tuchtcollege is beperkt tot het antwoord op de vraag of betrokkene heeft gehandeld in strijd met artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB, juncto 3 (eerlijk, nauwgezet en naar beste vermogen) van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB door ten behoeve van de incasso van vermeend nog openstaande oude facturen oneerlijke, onheuse en (mogelijk) strafbare acties te ontplooiën, waaronder afpersing en bedreiging, onder oplegging aan betrokkene deswege van de maatregel van berisping respectievelijk het uitspreken dat betrokkene met betrekking tot de gegrond bevonden klachten jegens klagers niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke dienstverlening betaamt en, tenslotte, bepaald dat een samenvatting van de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van de NOAB.

Ter zake van de formulering van de klacht door het Tuchtcollege, de beoordeling van deze klacht en de daarbij in aanmerking genomen feiten en omstandigheden wordt verwezen naar de inhoud van de bestreden uitspraak, die in afschrift aan deze uitspraak is gehecht en als hier ingelast wordt beschouwd.

2.2. Appellante doet haar hoger beroep tegen deze uitspraak steunen op de volgende gronden, zoals vervat in haar hoger beroepschrift en zakelijk weergegeven:

Grief 1: Het Tuchtcollege heeft ten onrechte het verzoek van betrokkene tot aanhouding van de procedure teneinde haar in de gelegenheid te stellen nader te reageren op de pleitnota van klagers afgewezen.

Grief 2: Uitsluitend de vraag of artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB is geschonden, is aan de orde, niet ook of sprake is van overtreding van artikel 3 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB.

Grief 3: de door het Tuchtcollege in ro 5.7 en met name 5.8 gebezigde gronden op basis waarvan de klacht gegrond is verklaard, zijn onjuist.

De slotsom is dat appellante niet nalatig en tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Het hoger beroep dient dan ook gegrond te worden verklaard en de bestreden uitspraak dient volledig te worden vernietigd, onder gelijktijdige ongegrondverklaring van de inleidende klacht.

Ter zitting heeft zij haar standpunt nog nader toegelicht, mede aan de hand van haar pleitnota, waarbij zij uitdrukkelijk heeft verklaard dat zij thans in hoger beroep alle gelegenheid heeft gehad haar argumenten naar voren te brengen.

2.3. Klagers hebben op het ingediende hoger beroepschrift gereageerd bij verweerschrift van 18 juni 2015, zoals aangevuld als hiervoor onder 1.1, letter c, is weergegeven. In dit verweerschrift hebben zij onder meer bericht dat zij zich volledig kunnen vinden in de bestreden uitspraak en om die reden geen zelfstandig beroep tegen die beslissing zullen instellen. In hun verweerschrift concluderen zij dat nu geen van de door appellante aangevoerde grieven slaagt en de onderbouwing en motivering van de beslissing van het Tuchtcollege in deze begrijpelijk en redengevend is, deze dient te worden gehandhaafd.

Ter zitting hebben zij hun standpunt nog nader toegelicht, mede aan de hand van hun pleitnota, en hebben zij nader geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak maar dan wel met aanpassing van de sanctie van berisping omdat zij die bij nader inzien in dit geval niet passend, te weten te licht, achten.

3. De beoordeling van het hoger beroep

3.1. Omtrent het hoger beroep, het beoogd incidenteel hoger beroep en het over en weer daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

3.2. Appellante is lid van de NOAB, is derhalve onderworpen aan de statuten en reglementen van de NOAB en bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klagers ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het tijdig ingestelde hoger beroep en dat te behandelen. Op het door klagers eerst ter zitting ingestelde incidenteel hoger beroep komt het College hieronder nog terug.

3.3. Het Tuchtcollege heeft haar oordeel dat te dezer zake het gelijk is aan de zijde van klagers met name gegrond op hetgeen is overwogen onder ro 5.8 van de bestreden uitspraak (zie de uitspraak van het Tuchtcollege)

3.4. Het zijn ook met name deze gronden die appellante in hoger beroep heeft bestreden en het College van Beroep is van oordeel dat zij dat terecht doet. Immers:

- het feit dat sprake is van het cederen van een ter discussie staande vordering terwijl in de akte van cessie wordt verklaard dat appellante ervoor instaat dat de gecedeerde schuld bestaat en dat zij overdraagbaar is, is, zoals appellante terecht stelt, niet met elkaar in strijd. Weliswaar is dan sprake van een juridische omissie – door niet te melden dat de vordering ter discussie staat - maar niet kan dan worden gesproken van een handelen in strijd met de tuchtregels;

- het ware zorgvuldiger geweest als appellante de debiteur had ingelicht over de cessie, maar het College hecht geloof aan de verklaring van de directeur van appellante ter zitting dat hij dit eenvoudigweg over het hoofd heeft gezien en er van uitging dat de opvolgende schuldeiser de heer FF van F GmbH de mededeling zou doen, en is van oordeel dat te dezer zake niet kan worden gesproken van klachtwaardig handelen van de zijde van appellante;

- eenzelfde oordeel valt het bestaan van diverse versies van de cessie-akte ten deel. Het College heeft vastgesteld dat er inderdaad verschillende versies van de cessie-akte bestaan, met verschillende handtekeningen. Echter, na vergelijking ervan, is gebleken dat er inhoudelijk geen verschillen bestaan tussen de diverse versies. Onder die omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat sprake is van onzorgvuldig handelen, een NOAB-lid onwaardig;

- het al dan niet voldoende duidelijk uit de akte van cessie voortvloeien welke tegenprestatie door betrokkene (appellante) is bedongen ter zake van de cessie, is een zaak tussen de schuldeiser en de opvolgend schuldeiser, in casu appellante (betrokkene) en de heer FF van F GmbH en alleen al om die reden in dit geval niet relevant;

- de directeur van appellante heeft ter zitting van het College geloofwaardig verklaard dat hij de bewuste vordering niet heeft overgedragen aan een incassobureau als zodanig maar aan de heer FF van F GmbH - die hem de indruk gaf dat hij de vordering in zijn hoedanigheid van zakenman wilde overnemen - en voorts dat appellante op voorhand zeker niet wist dat F GmbH zou doen hetgeen een van de klagers stelt dat zij gedaan zou hebben. Klagers stellen weliswaar in dit verband dat sprake is geweest van onoirbare incassopraktijken, maar hebben zulks, tegenover de gemotiveerde betwisting ervan door appellante, niet aannemelijk gemaakt.

- tenslotte, het feit dat appellante na de vermeende cessie kennelijk belang heeft behouden bij de pretense vordering is op zich niet verboden, zij het dat er dan wel zorgvuldig mee om moet worden gegaan. Van een niet zorgvuldig daarmee omgaan door appellante in vorenbedoelde zin is in casu niet dan wel onvoldoende gebleken.

- het College voegt nog toe dat niet is komen vast te staan dat op enig moment de directeur van appellante op, naar een van de klagers stelt, intimiderende wijze met hem heeft gebeld. Tegenover de stelling dienaangaande van die klager staat immers de ontkenning van de directeur van appellante, terwijl verder niet van het gestelde gesprek of de inhoud daarvan is gebleken.

3.5. Uit het vorenstaande, in onderlinge samenhang gezien, volgt dat het hoger beroep volledig gegrond dient te worden verklaard. Het College hecht er daarbij waarde aan op te merken dat zij onderkent dat met name de bewuste klager zich geïntimideerd kan hebben gevoeld over de wijze waarop de opvolgend schuldeiser heeft gepoogd tot inning van de vordering te komen. Het College is er echter niet zonder meer van overtuigd geraakt dat appellante met de door die klager gestelde wijze van incasso door de opvolgend schuldeiser op de hoogte was, althans daarmee redelijkerwijs op de hoogte kon zijn.

3.6. De slotsom is dat de bestreden uitspraak wordt vernietigd en dat de inleidende klacht alsnog ongegrond wordt verklaard. In de omstandigheid dat het hoger beroep volledig gegrond is, komt alleen al om die reden het door klagers eerst ter zitting van het College ingediende (beoogde) incidentele hoger beroep tegen de bestreden uitspraak niet aan de orde.

3.7. Nu het hoger beroep in al zijn onderdelen gegrond wordt verklaard, wordt het door appellante betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 20, zevende lid, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB door NOAB aan haar gerestitueerd.

3.8. Tenslotte acht het Tuchtcollege termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

4. De beslissing

Het College van Beroep:

- verklaart het hoger beroep in zijn geheel gegrond;
- vernietigt de bestreden uitspraak en opnieuw uitspraak doende ter zake;
- verklaart de inleidende klacht alsnog volledig ongegrond;
- bepaalt dat het door appellante voor het indienen van het hoger beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 500 aan haar zal worden gerestitueerd;
- bepaalt dat een samenvatting van de beslissing van het College van Beroep zal worden openbaar gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op 4 november 2015 door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, mr. W. Doornink en prof. dr. mr. M. Pheijffer RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

R.O.J.M. de Windt

G.G. Vermeulen

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van de vereniging NOAB en de algemeen directeur van NOAB verzonden op:

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.